

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 26 lutego 2020 r. – XY / Hauptzollamt B**

(Sprawa C-100/20)

(2020/C 209/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XY

Strona przeciwna: Hauptzollamt B

Pytania prejudycjalne

Czy zgodnie z prawem Unii można żądać odsetek od kwoty roszczenia o zwrot niezasadnie uiszczanego podatku od energii elektrycznej, jeżeli podstawą określenia niższej kwoty podatku była fakultatywna obniżka zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾, a określenie podatku w zbyt wysokiej kwocie wynikało wyłącznie z błędnego zastosowania w rozpatrywanej sprawie przepisu prawa krajowego, który został uchwalony celem transponowania art. 17 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 283, s. 51.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 26 lutego 2020 r. – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH / eprimo GmbH**

(Sprawa C-102/20)

(2020/C 209/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Strona pozwana: eprimo GmbH

Przy udziale: Interactive Media CCSP GMBH

Pytania prejudycjalne

1) Czy pojęcie wysłania w rozumieniu art. 2 zdanie drugie lit. h) dyrektywy 2002/58/WE⁽¹⁾ jest spełnione, jeżeli wiadomość jest przesyłana nie przez jednego użytkownika usługi łączności elektronicznej do innego użytkownika za pośrednictwem usługodawcy na „adres” elektroniczny drugiego użytkownika, lecz w wyniku otwarcia chronionej hasłem strony internetowej konta poczty elektronicznej jest automatycznie wyświetlany przez serwery reklamowe w określonych wyznaczonych do tego obszarach w skrzynce odbiorczej poczty elektronicznej losowo wybranego użytkownika (reklama w skrzynce odbiorczej)?

- 2) Czy odebranie wiadomości w rozumieniu art. 2 zdanie drugie lit. h) dyrektywy 2002/58/WE wymaga, aby odbiorca po uzyskaniu informacji o istnieniu wiadomości, dając z własnej woli polecenie odebrania, wywołał określoną technicznie transmisję danych z wiadomości, czy też wystarczy, by pojawienie się wiadomości w skrzynce odbiorczej konta poczty elektronicznej zostało wywołane w ten sposób, że użytkownik otwiera zabezpieczoną hasłem stroną internetową swojego konta poczty elektronicznej?
- 3) Czy poczta elektroniczna w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE występuje również wtedy, gdy wiadomość nie jest przesyłana do indywidualnego odbiorcy wskazanego konkretnie już przed transmisją, lecz jest wyświetlana w skrzynce odbiorczej losowo wybranego użytkownika?
- 4) Czy używanie poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE występuje jedynie wtedy, gdy zostanie stwierdzone obciążenie dla użytkownika wykraczające poza uciążliwość?
- 5) Czy reklama indywidualna w rozumieniu pkt 26 zdanie pierwsze załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE⁽²⁾ spełniająca przesłanki „namawiania” występuje jedynie wtedy, gdy kontakt z klientem odbywa się za pomocą środka przekazu, który jest tradycyjnie wykorzystywany do indywidualnej komunikacji między nadawcą a odbiorcą, czy też wystarczy, by – jak w przypadku reklamy rozpatrywanej w niniejszej sprawie – indywidualna relacja powstało w ten sposób, że reklama jest wyświetlana w skrzynce odbiorczej prywatnego konta poczty elektronicznej, a zatem w obszarze, w którym klient oczekuje wiadomości kierowanych do niego indywidualnie?

(¹) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. 2002, L 201, s. 37).

(²) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. 2005, L 149, s. 22).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 3 marca 2020 r. – JY**

(Sprawa C-118/20)

(2020/C 209/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: JY

Organ, którego działania skarga dotyczy: Wiener Landesregierung

Pytania prejudycjalne

1. Czy sytuacja osoby fizycznej, która – tak jak strona wnosząca skargę rewizyjną w postępowaniu głównym – zrzekła się obywatelstwa jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a tym samym obywatelstwa Unii, w celu uzyskania obywatelstwa innego państwa członkowskiego, polegając na zapewnieniu, że obywatelstwo tego drugiego państwa członkowskiego, o które wnioskowała, zostanie jej nadane, i której następnie uniemożliwiono odzyskanie obywatelstwa Unii z uwagi na cofnięcie tego zapewnienia, należy ze względu na swój charakter i skutki do zakresu prawa Unii, wobec czego w odniesieniu do cofnięcia owego zapewnienia należy przestrzegać prawa Unii?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2. Czy w ramach orzekania w przedmiocie cofnięcia zapewnienia dotyczącego przyszłego nadania obywatelstwa państwa członkowskiego właściwe organy krajowe, w tym ewentualnie sądy krajowe, mają obowiązek ustalenia, czy owo cofnięcie zapewnienia uniemożliwiające przywrócenie obywatelstwa Unii jest zgodne z zasadą proporcjonalności co do konsekwencji, jakie pociąga ono za sobą w odniesieniu do sytuacji zainteresowanej osoby z perspektywy prawa Unii?